

narodnost za tiste, ki jih niso vedno dobro vodili. Dokazite, da se po vašem mnenju nauče otroci več, kakor do sedaj, naj si bo nemščina ali drugi predmeti, pa smo edini. Kolikokrat ste že bili speljani na led!? Kaj bi pa še več sledilo iz tega nepremišljenega sklepa? Nove nemške knjige, nobeno poletno oproščenje, redke odpustnice, ker bi ne bil noben učenec zmožen, se dovoljno izraziti v nemščini. Tedaj v premislek! Modri stariši ne bodo nikdar privolili svoje otroke v pouku ovirati, ker so prepričani, da učenci, naj si bodo Nemci, Slovenci ali drugih narodov, nikdar popolnoma ne dosežejo, kar v svojem prihodnjem življenju potrebujejo, ako ravno se poučujejo v maternem jeziku, veliko manje pa dosežejo svoj namen, ako bi se poučevali v tujem jeziku.

Iz Majšperga. (Našemu vrlemu učitelju v slovo.) Še ni dolgo, odkar smo se ločili od nam kaj priljubljenega gospoda kapelana, ki so se preselili od nas v Kozje na našo veliko žalost, že pride druga žalost za njo. Zapustijo nas namreč naš vrli in mnogozasluzni učitelj, g. Janez Žunkovič, in gredo za nadučitelja k Sv. Marjeti niže Ptuj. Dolžnost nas faranov, ki smo pošiljali svoje ljube otročiče k njim, ki so vzgled učitelja, je, da jih počastimo s temi vrsticami.

Težko nam je govoriti, ker nam solze stopijo v oči, ko pomislimo, kako ljubeznjivo so znali ta gospod odgojevati naše otročiče, kako lepo so jih podučevali in v kakem lepem redu so imeli svoje učence. Ne moremo si misliti očeta ali matere, ki bi znala ravnati s svojimi otroci ljubeznivejše, kakor so to storili gospod Janez Žunkovič. Zato so jih pa otroci tudi iz srca ljubili. Kedar so učenci izvedeli, da mislijo gospod učitelj oditi, takoj so se posolžili in zelo težko si jih zopet potolazili. Vsled tega so njihovi učenci kaj radi v šolo hodili in v vseh desetih letih, kar podučujejo ta gospod v naši fari, bil je radi šolskih zamud le jeden oče kaznovan. Gospod Janez Žunkovič so bili torej učitelj, kateri se more iskati. Ta gospod bili so pa tudi naš dolgoletni organist. Čeravno vemo, da so imeli pri tem težavnem in napornem delu le denarno izgubo, vendar so to službo opravljali z velikim veseljem. Naučili so si kmetske fante in deklice ter ustanovili po takem močen možki in mešani zbor. Ta možki in mešani zbor je pel pri raznih veselicah, prirejenih od strani od ravno tega gospoda ustanovljenega bralnega društva. Ti pevci in pevke prirejali so nam pod vodstvom g. Janeza Žunkoviča različne gledališčne igre ter so nas kratkočasili na ta način marsikateri večer. Ti pevci in pevke peli so pa tudi v cerkvi tako lepo, da smo g. Janeza Žunkoviča še bolj ljubili in častili. To prelepo petje je gnalo marsikaterega razuzdneža v cerkev; petje in pijančevanje med službo božjo je nehalo, preprirov in tepenja po nedeljah ni bilo. Zraven vsega tega opravljali so imenovani gospod službo občinskega tajnika v dveh občinah, bili so sami tudi občinski odbornik in pri krajnem šolskem svetu načelnikov namestnik. Vse svoje moči so po takem darovali za dobre stvari. Vsak človek, kateri je iskal kakšne pomoči, bil je pri njih prijazen sprejet, in napravili so mu vse brezplačno. Njihovo pridnost in delavnost so pa spoznale tudi višje šolske oblasti, ki so njim poslale več pohvalnih pisem. Imenovani so bili za šolskega ogleda pri krajnem šolskem svetu v Stopercih, in kar je največ vredno, podelilo se jim je nadučiteljsko mesto.

Preljubi gospod učitelj! Vi ste dobili zaslužno plačilo. Kaj pa mi? Žalujemo za Vas in žalovali bodemo, pa kaj hočemo. Človek obrača, Bog pa obrne. Častitamo Vam! Ob enem se Vam pa zahvaljujemo za vse, kar ste storili dobrega nam, našim otrokom z Vašim dobrim podukom in v čast božjo z Vašim prelepim petjem. Bog v nebesih naj bode Vaš plačnik!

Vam Šmarjetčanom pa kličemo: Sreča za Vas, sreča za Vaše otroke, sreča za Vašo celo župnijo, ker ste dobili nadučitelja, katerega ne more plačati srebro, pa tudi ne zlato!
V imenu nas kmetov.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Gledališka predstava v Mariboru.

Dne 2. novembra t. l., v nedeljo po Vseh svetnikih, bode v »Narodnem domu« v Mariboru ob 8. uri zvečer gledališka predstava slavnoznane poljudne igre »Mlinar in njegova hči« in sicer se bode predstavljala na korist možke in ženske podružnice »družbe sv. Cirila in Metoda« v Mariboru. Kakor vsako leto, mora biti tudi letos ob tej priliki gledališče razprodano in prenapolnjeno; radi tega opozorimo že danes slavno občinstvo iz mesta in okolice, da se iste predstave zelo mnogobrojno vdeleži.

Častnim udom je imenovalo bralno društvo pri Sv. Ani v Slov. goricah veleč. g. dr. Antona Suhač, knez. škof. duh. svet. in župnika pri Sv. Ani, ter čast. g. Ernesta Trstenjak, bivšega kaplana pri Sv. Ani in ustanovnika društva.

Poroka. Poročil se je dne 22. oktobra v Metliki g. dr. Fran Cvetko, pristav c. kr. sodišča, z gospico Julijo Junc, učiteljico v Črešnjevcu.

Volitev volilnih mož. Ob sklepu lista je nam došlo še naslednje velevažno poročilo. Izvoljeni so volilnim možem v Lembahu: g. Franc Robič, državni poslanec, in Franc Rad, posestnik v Lembahu; v Bistrici nad Mariborom: Anton Lešnik, posestnik v Laznici; v Vrhovem dolju: Janez Robič, župan v Lembahu, in Peter Marin, župan vrhodelski; v Pekrah: Ant. Robič, posestnik v Pekrah. Torej sami odločno narodni možje! Slovenci so potemtakem povsod sijajno zmagali in nemška in nemškutarska stranka je sramotno propala. Posebno pa nas veseli zmaga Slovencev v Pekrah!

V St. Lenartu v Slov. gor. so se letos Slovenci prvokrat udeležili volitev volilnih mož za deželnozborske poslance. In glej, — ostali so le z dvema glasoma v manjšini. Še nismo sicer zmagali, a mi korakamo brzo proti zmagi!

Iz šole. Nadučiteljem v Makolah je imenovan učitelj g. Martin Samperl, nadučiteljem pri Sv. Venčesu ondodni učitelj g. Ivan Pouh, nadučiteljem v Dobovi nadučitelj Simon Gajšek. Učiteljem na Žusmu je imenovan g. Ludovik Ulčar s Primorskega, za učitelja na Brezno pride gosp. Jožef Hernaus, za učitelja v Poličane g. Ivan Polak, za učitelja v Sv. Jurij v Slov. goricah g. Ludovik Šijanec. Definitivne učiteljice na svojih dosedanjih mestih so postale gospodične Marija Jeran, Antonija Boben, Ljudmila Fink-Koklič in Angela Jaklič. Za učiteljico ročnih del na Reko, okraj mariborski, je imenovana nadučiteljica soproga gospa Leonora Mejzovšek. Umirovljeni ste učiteljici v Loki pri Zidanem mostu g. Marija Iglar, roj. Stupica in učiteljica g. Viljemina Rišner v Studencih.

Nesreča. V soboto, 18. t. m., je večerni vlak, prišedši iz Maribora ob pol 9. uri zvečer povozil zidarja Matevža Mec. Odrezalo mu je nogo in na jedni roki nekaj prstov. Hotel je ravno pred predorom pri Črešnjevcu čez železni tir k g. Pavlu Skutniku, oštirju na Črešnjevcu, neki dolg plačat, pa ga je dohitela nesreča. Bil je doma iz Prihove. —

Nesrečneža so prepeljali po železnici v mariborsko bolnišnico, kjer je malo upanja da ozdravi. Star je komaj 20 let.

Mariborski porotniki. Za jesensko porotno zasedanje so se izvolili naslednji porotniki. Kot glavni porotniki: Janez Miloschitz, hišni posestnik; Alojz Nasko, usnjar; Ivan Preschern, trgovec; Karol Sinkowitsch, ključavniški mojster; Jakob Schifko, mesar; Karol Schmidl, trgovec; Ernest Tisso, gostilničar; Karol Staudinger, posojilniški pristav; Adolf Weigert, trgovec; Henrik Wirth, posestnik mlina; vsi v Mariboru; Jožef Schicker, posestnik v Mučni; Leopold Zupančič, posestnik v Rančah; Jožef Ferk, posestnik v Ceršaku; Jožef Maichenitsch jun., posestn. v Studencih; Pavel Kamšek, posestnik v Framu; Tomaž Krainz, trgovec z oljem v Framu; Jožef Pfeifer, izdelovatelj strojev v Sp. Hočah; Vincenc Möschl, posestnik v Račah; Jožef Serbec, posestnik v Bohovi; Jožef Sedminek, trgovec pri Sv. Lenartu v Slov. gor.; Franc Krajnc, posestnik v Mollenbergu; Jožef Korsche, mesar v Slov. Bistrici; Herman Strassgütl, trgovec v Slov. Bistrici; Ferdinand Ivanuš, posestnik v Peklu; Janez Riegelbauer, trgovec; Franc Schrei, gostilničar; Jakob Trdina, tajnik hranilnice; Julius Tognio, agent; vsi v Ptuj, Franc Bauman, trgovec v Ljutomeru; Anton Spieler, posestnik v Cvenu; Franc Skuzedovnik, posest. v Kortinu; Aleksander Schober, posestnik v Marnbergu in Janez Lukas posestnik v Marnbergu. — Kot namestniki porotnikov: Pavel Arzenšek, prodajalec žganja; Janez Benerik, mesar; Jožef Blasina, čevljar; Jožef Dufek, medar in hišni posestnik; Julius Glaser, stavbeni mojster in hišni posestnik; Ferdinand Hirschman, gostilničar; Šimon Kotzbek, hišni posestnik, Janez Lininger, hišni posestnik in Alojzij Lorber, glavni zastopnik »Assicurazioni Generali«.

Izginil je iz Maribora 8letni Leopold Koler, sin v Mariboru sodnijska ulica št. 17 stanujočega zidarskega palirja Kolerja. Fant ima rujave oči, črne lase in je oblečen v modro mornarsko obleko.

Samokolnico je ukradel Janez Pleteršek, doma od Sv. Petra pri Mariboru, je ukradel posestnici Mariji Lešnik v Razvanju samokolnico ter jo prodal posestnici Frančiški Publer v Mariboru. Slučajno je zapazila Lešnik svojo samokolnico ter jo nazaj zahtevala. Pleterška je policija kmalu dobila ter ga vtaknila v luknjo.

Vsak stan ima svoje sovražnike. Nekateri ljudje mislijo, da ni mogoče človeka hujše razjeziti in obsoditi, nego ako ga zdelajo v časnikih. Večkrat dobimo uredniki dopise, v katerih se kdo strašno zdela. Zadnje dni smo dobili od nekd dopis proti tamošnjemu organistu. Da naročniki vidijo, kaj vse moramo uredniki čitati in — v koš zmetati, priobčimo dopis, iz katerega smo izčrtali samo imena in jih nadomestili s pikami: V imajo takega organista, ki nič drugega ne dela kakor zemlje jej in cegarete kadi. Zemelj je že toliko pojedu da jih nebi eden vol peljal. Orgla pa tako kakor bi race stopavljale po orglah. Na veliki petek je tako pel da so se vsi ljudje po cerkvi smejali. Ali kadar sam poje takrat je ravno tako kakor bi se kavke derle. — Zdaj pa prosim pišite to v cajtenge.

Vitanjska posojilnica je zgubila vrlega moža: Antona Poklič. Ta je bil njeni tajnik ves čas od ustanovitve tega denarnega zavoda. Po spričevanju revizorjev »zveze slovenskih posojilnic v Celju«, kakor revizorja »zveze kranjskih posojilnic« je imela posojilnica v Vitanju vedno v najlepšem redu svoje račune. Ni se Anton Poklič veliko učil po šolah, a bil je pošten in vesten. Njegovega pogreba dne 12. oktobra se je udeležilo ne navadno veliko število ljudstva, iz vitanjskega trga in iz okolice. Bog mu daj večni mir!

Sv. Lenart v Slov. gor. Po trgu gre govorica, da dr. Posek prinese 50.000 gld., »Südmarka« daruje 30.000 gld. Ako bo vse

res, bo dobro. Kar se pa manjka, to pač plačajo Sarnec, Solak, Sedminek, Zorman, Kranjc, zaprti Ravnik in drugi gospodje, saj imajo dosti cvenka. Bližnji vlagatelji, ki vedo za to govorico, pravijo enoglasno, da ne odstopijo niti obresti niti vinarja od kapitala. To v prevdarek!

Umrla je pri Sv. Juriju v Slov. gor. 18letna Minka Vela, hčerka okraj. načelnika pri Sv. Lenartu. Bolehala je že blizu eno leto na sušici. Velikansko število ljudstva je spremlilo k večnemu počitku. Mnogobrojno so bila zastopana dekleta Marijine družbe, katere ud je bila tudi rajna. Krsto so krasili lepi vencji. Svetila ji večna luč!

V konkurz je prišel trgovec Karol Pibernig v Gornji Radgoni.

Vojaški begun. Rekrut Feliks Senčič, rojen l. 1881., pristojen v Presiko okraj Ljutomer, odisel je v torek iz domobranske vojašnice v Mariboru ter se še dozdej ni vrnil.

Samomor. 24letna šivilja Avgustina Häubl iz Gradca se je včeraj v stanovanju Franca Mautner v Mariboru s puško ustrelila.

Zavraten umor. V torek, dne 21. t. m. ob polu 10. uri dopoldne je ustrelil v Žabjeko pri Ptuju zidar Ignacij Pauko posestnik Barbaro Kolarič iz Kicarja. Kolarič, ki je imela v samskem stanu ljubavno razmerje s Paukom, se je spomladi omožila z drugim fantom, a ta nezvestoba je Pauka tako pekla in jezila, da je svojo prejšno ljubimko na najsurevnejši način obrekoval, ter ji z ustreljenjem grozil. Zavoljo vednega žaljenja in žuganja je Kolarič zidarja Pauko tožila. Obravnava bi se morala vršiti dne 21. t. m. pri sodnji v Ptuju. Pauko ni prišel k obravnavi, ampak je pričakoval v grmovju skrit domov se vračajočo Kolarič, skočivši izza grma zgrabil je nič hudega slutečo za roko ter jo ustrelil v srce.

Radgona. Tatovi so ukradli l. t. mes. Francu Kaufman, posestniku mlina različno perilo in dolžno pismo, glasečo se na 1000 K.

Občinske volitve na Frankolovem se bodo vršile dne 7. novembra t. l. predpoldne od 9. ure naprej v hiši kmetijskega društva »Loka«, št. 43. Ker se zasebna vabila ne bodo razpošiljala, se tem potom uljudno vabijo volilci k najobilnejši vdeležbi. Občinski urad Frankolovo, dne 20. oktobra 1902. Župan: Jakop.

«Apno v kmetijstvu» je naslov ravnokar izišli knjižici, ki jo je spisal gosp. Frančišek Štupar, tajniški pristav c. kr. kmetijske družbe kranjske. Marsikje zemlji nedostaja apna, in kmetovalec tamkaj navzlic skrbnemu obdelovanju in gnojenju ne more priti do pravega vspeha, ker v rastlinski hrani manjka apna. Apno pa ni le rastlinska hranilna snov, ampak se z njim v mnogih slučajih zemlja tudi rahlja in zboljšuje, zboljšuje se krma in se zatirajo rastlinski škodljivci. Vse to knjižica pojasnjuje poljudno in natančno, tako da jo bo vsak kmetovalec s pridom čital. V I. delu knjižica popisuje apno, kaj je, kje se nahaja, kako se pretvarja in kakšen pomen ima v kmetijstvu. V II. delu pa uči, kako se zemlja spozna, da potrebuje apna, katere snovi se rabijo za apnenje, kako se pripravljajo, kako in kdaj se apni, po koliko apnenih tvarin je potrebnih za apnenje v najrazličnejših slučajih, v kakšnem razmerju je apno z drugimi gnojili, pomen klajnega apna ter porabo apna pri uničevanju kmetijskih škodljivcev. Knjiga obsega IV + 56 strani male osmerke in jo pojasnjuje 11 podob. Dobiva se v pisarni c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani ter stane samo 30 vinarjev (s poštino vred). Zaradi važnosti in zelo nizke cene knjižico toplo priporočamo.

Celjske novice. Za IV. porotno zasedanje v l. 1902 je imenovan predsednikom celjskega porotnega sodišča A. pl. Wurmser, predsednik okrožnega sodišča, in njegovim namestnikom deželno sodni svetniki J. Reiter, Š. Kotzianschitz in L. Perko. — V prvem razredu celjske gimnazije je v slovenski vs-

porednici 77 učencev, v nemški vsoporednici 20, in še celo te nemške dijake so privlekli iz vseh mogočih dežel. Številke govore! — Tukaj je umrl v torek posestnik Josip Pegan iz Gabrij na Vipavskem v 35. letu svoje dobe. Pokojnik je bil jako čistan in razumen mož ter jako spoštovan od svojih soobčanov. Bolehali je dalje časa in iskal zdravniške pomoči zdaj v tej kopelji, zdaj v tej bolnišnici. Zapušča vdovo in 3 nedorasle otroke. — 19letno hčer čevljarja Pelko napadli so štiri veliki psi. Vsled prestanega strahu je močno zbolela. — Železnični delavec Gross, ki si je že letos enkrat prerezal vrat, a zopet okreval, prerezal si je sedaj žile na rokah in umrl. — V preiskovalnem zaporu zaradi umora kramarice Persoglio se nahajajoči Pungračič poskusil se je obesiti, pa so ga še pravočasno rešili. — Naša mestna občina ne dovoli stavbe hiše, katero namerava Posojilnica ob kapucinskem mostu. Zakaj neki ne? Zato, ker Slovincem sploh nič ne dovoli. Imamo pa še, hvala Bogu, višje oblasti kje drugodi!

Žitne cene. V Mariboru: 100 kg rži 13 K 60 v, ovsas 13 K 40 v, koruze 14 K 40 v, prosa 15 K 60 v, ajde 15 K 60 v, — Na Dunaju: 50 kg pšenice 8 K 20 v, rži 6 K 71 v, ječmena 7 K 25 v, koruze 6 K 75 v, ovsas 6 K 75 v, fižola 12 K.

Sadne cene v Mariboru. 1 kg jabolk 18 do 28 v, hrušek 18 do 30 v. JESTVINE: 5 jajec 40 v, 1 kg sira 32 do 64 v, surovega masla 2 K do 2 K 80 v, 1 liter svežega mleka 18 do 20 v, posnetega mleka 10 do 12 v, sladke smetane 40 do 56 v, kisle smetane 56 do 64 v, 1 kg kumina 1 K do 1 K 10 v, 1 kg hrena 40 do 50 v, krompirja 5 do 6 v, čebula 16 do 20 v, česna 50 do 56 v, 100 glav zelja 4 krone, do 6 kron.

Cerkvene stvari.

Cerkev Matere Milosti v Mariboru. Naša dolžnost nas veže, da spet nekaj omenimo o naši Marijini cerkvi v Mariboru. Naj nam ne zamerijo naši dobrotniki, da še do sedaj nismo mogli naročiti novega oltarja za čudodelno podobo Matere Milosti. Dasi tudi veliko družnikov in dobrotnikov stanovitnih ostaja in zvesto svoje milodare pošilja — vendar jih je tudi veliko, ki so s svojimi prispevki popolnoma izostali! — To je poglaviti vzrok, da v kinčanju cerkve tako po malem napredujemo. Sicer pa naj le potrpijo z nami naši dobrotniki — vse bomo srečno dokončali, ker potrpežljivost in molitev vse dosežeta. Nove družnike še vedno radi sprejemamo. Duhovne dobrote te družbe so itak znane. Ta družba stoji namreč v posebnem varstvu svetih starišev preblazene Device Marije, sv. Joahima in sv. Ane. Razen 15 sv. maš, ki se vak mesec in vsako leto služijo (gl. Pravila § 5. b), bereta se še vsak dan dve sv. maši in sicer ena za vse žive in druga za vse rajne družnike in dobrotnike — tedaj vsak mesec 60 in vsako leto 745 sv. maš! — Frančiškanski samostan v Mariboru, dne 15. okt. 1902. P. Filip Benicij Perc, gvardijan. P. Kalist Heric, župni upravitelj in predsednik Marijine družbe.

Priporočilo. Slavna tvrdka brata Zupan v Kamnigoricu na Gorenjskem je napravila za župno cerkev Šmartno pri Gornjem gradu prav dobre orglje z močnim, prijetnim glasom in se zatorej veleč. cerkv. predstojništvom toplo priporoča.

Sv. Jožef v Mariboru. V hvaležni spomin, da je bila pred 50 leti misijonska družba sprejeta v Avstriji po premil. knezu in škofu Slomšeku, se bo od 31. okt. do 2. nov. t. l. obhajala jubilejna tridnevna misijonski cerkvi sv. Joževa v Mariboru po naslednjem redu: V petek, 31. okt., zjutraj ob 1/2 5. uri tiha sv. maša, ob 5. uri slovenska pridiga in sv. maša z blago-

slovoma; zvečer ob 1/2 7. uri rožni venec, ob 7. uri slov. pridiga in litanije s sv. blagoslovom. V soboto, 1. nov., zjutraj ob 1/2 6. tiha sv. maša, ob 6. slovenska pridiga in peta sv. maša, ob 9. uri nemška pridiga in peta sv. maša; popoldne ob 1/4 4. uri slov. pridiga, sv. rožni venec in litanije z blagoslovoma. V nedeljo, 2. nov., zjutraj ob 1/2 6. uri tiha sv. maša, ob 6. uri slovenska pridiga in sv. maša z blag., ob 9. uri tiha sv. maša, ob 10. uri slov. sklepna pridiga s sv. papeževim blagoslovom, slovesna sv. maša in zahvalna pesem. Kdor v teh dnevih kjerkoli vredno prejme sv. zakramente ter obiše misijonsko cerkev sv. Jožefa v Mariboru, in moli navadnih 5 Očenašev... v namen sv. Očeta, dobi popolen odpustek.

Imenovanje. Čast. gospod Frančišek Korošec, nadžupnik pri Sv. Križu tik Slatine, je imenovan konzistorijal. svetovalec djakovske škofije. Čestitamo!

Društvena poročila.

Družbi sv. Cirila in Metoda so od 16. septembra do 14. oktobra poslali prispevke p. n. gospoda in društva: Učitelj Mirko Kožuh pri Sv. Martinu ob Paki zbirko učiteljev-vojakov 8 K, kaplan V. Poljanec v Škocijanu (Koroško) ob godovanju gosp. M. Ražuna v Št. Jakobu nabranih 20 K; podružnice: za Velikovec in okolico 80 K, za Lehen 49 K.

Iz drugih krajev.

Grozdje je treba umiti. Opetovano so že oboleli ljudje, ki so jedli neumito grozdje, na katerem so bili še ostanki vitrijola, ki je strupen. Te dni je nevarno zbolela neka deklica na Dunaju, ki je zobala neumito grozdje. Zdravniki so ji le težko rešili življenje.

Predrzen tat. V nedeljo zjutraj je šel neki uslužbenec južne železnice v Trstu mimo nekega skladišča. Ko zasliši v skladišču ropot, stopi na vrata ter vpraša, kdo da se nahaja notri. V tem hipu pa priskoči k njemu neznan človek, ga zgrabi za vrat ter mu hoče zamašiti usta, kar pa se mu ni posrečilo. Napadeni uslužbenec začne klicati na pomoč. Ko se napadalec in napadanec borita in sta v borbi padla obadva na tla, se tam valjata in pestita, priteče neki drugi železnični uslužbenec in mu pomaga napadaleca ukrotiti. Peljala sta ga k policijskemu oddelku, nahajajočem se na južnem kolodvoru. Tu so preiskali napadaleca in našli pri njem 10 metrov fine jute, katero je ukradel v skladišču, kakor so se pozneje prepričali. Tat je neki Peter B. doma iz Vivara v blaženi Italiji. Spravili so ga seveda pod ključ.

Nesrečna lakomnost. V neko gostilno v Holcsi na Ogerskem je prišel zvečer tuj mož ter prosil za prenočišče. Predno je šel spat, je izročil gostilničarki nek ovez z opombo, naj ga shrani do zjutraj. Radovednost pa ženi ni dala miru, da je odprla ovitek. Presenečena je zapazila, da je v ovitku več tisoč goldinarjev. Lakomna žena je šla in je ubila tujca s sekuro. Ko je hotela truplo skriti, je spoznala svojega moža, ki je pred več leti odpotoval v Ameriko ter se je zdaj vrnil nazaj s prihranjenim denarjem.

Dr. Šusteršič ponesrečil. Vodja katoliško-narodne stranke na Kranjskem, dr. Ivan Šusteršič, je dne 19. t. m., ko se je mislil peljati na shod v Kostanjevico, blizu Krškega ponesrečil tako hudo, da bi bil lahko prišel ob življenje. »Slovenec« poroča o tem dogodku tako-le: Včeraj bi se bila skoraj prigodila strahovita nesreča. Le malo je manjkalo in dr. Šusteršič bi bil na potu na kostanjeviški shod žrtvoval svoje življenje. Dr. Šusteršič se je predvčerajšnjim s popoldnevnim vlakom pripeljal na Videm, da se odpelje z vozom v Kostanjevico. Z njim je bil tudi poročevalec »Slovenca«. Na Vidmu ni bilo

na kolodvoru nobenega voza pripravljenega in tudi vozovi z Vidma so bili vsi z doma. Končno sta dobila nekega kmeta, ki se je mudil na Vidmu s svojo kobilo in vozičkom. S tem vozom sta se na to odpeljala, a takoj se je pokazalo, da je mlada kobila izredno plašljiva. Že pri krškem mostu sta morala dr. Šusteršič in poročevalec stopiti z voza, a naposled sta vendar, ker se je na shod mudilo, zasela voz. Komaj nekaj korakov pa se je kobila splasila. Poročevalec »Slovenca« je hitro skočil z voza brez poškodbe, isto je hotel storiti dr. Šusteršič. V tem hipu pa je zbesnela žival skočila nazaj in prevrnila voz na dr. Šusteršiča. V divjem diru jo je ubrala naprej proti Krškem in vlekla dr. Šusteršiča, katerega noga je bila zamotana pod kolo, nad 6 metrov naprej. Velikanska nesreča je bila neizogibna. To vse se je zgodilo s tako hitrostjo, da je bila vsaka pomoč le v božjih rokah. Tik pred križem poleg ceste se je nenkrat voz pretrgal in zdvijana žival je samo s prednim delom voza bliskoma dirjala proti Krškemu, dr. Šusteršič pa je ostal z zadnjim delom voza na mestu. Od vseh strani so hiteli ljudje na mesto nesreče. Na čudovit način je ostal dr. Šusteršič živ. Prvi trenotek se je mislilo, da je zlomljena desna noga. Dr. Šusteršiča so prepeljali v krško bolnišnico, kjer sta bila gospoda zdravnika Gallasch in dr. Kaisersberger takoj na mestu ter sta konstatirala, da noga ni zlomljena in da ima dr. Šusteršič samo hud udarec na nogi, vsled katerega kakih 14 dni ne bo mogel izvrševati svojih poslov, da pa je sicer izven vsake nevarnosti. Dr. Šusteršič bo moral za nekaj dni ostati v krški bolnišnici pod požrtvovalno postrežbo usmiljenih sestrâ. Ob vsej nesreči se torej more govoriti o izredni sreči. Ako bi se voz nakrat ne pretrgal na dva dela, bi bil dr. Šusteršič brezdvomno izgubljen, ker bi nihče ne mogel ob pravem času ustaviti zbesnele živali. Tako je dr. Šusteršič na uprav čudovit način ostal pri življenju. — Voditelju katoliško-narodne stranke želimo skorajšnje ozdravljenje!

Ognjenik na otoku St. Vincent pri Martiniku je začel bljuvati 15. in 16. t. m. Velik del otoka, o katerem se je mislilo, da ga ne dosežejo izbruhi, je upostošen.

Človekoljubna ustanovitev. Na Dunaju so ustanovili hišo, v katero se bodo vsprejemale družine in osebe, ki so tako ubožne, da nimajo stanovanja ali prenočišča.

Strašna nesreča se je pripetila na mostu med Galato in Stambulom. Neki deček je padel v vodo in takoj se je zbralo na stotine gledalcev na mostu. Tedaj pa se je most podrl in vsi so padli v globočino. Koliko jih je utonilo, še ni znano.

Mesto brez vode. Pri vodovodu v Trstu je počila v ponedeljek jutraj glavna cev. Zato je bilo prebivalstvo dopoludne brez vode, da, še celo kuhati niso mogli. Kakšna nesreča bi bila, ako bi začelo v mestu goreti!

Papirnatî čevlji. V naši dobi se izdeluje vedno več stvari iz papirja: klobuki, obleka, dežniki itd. Sedaj so začeli izdelovati iz papirja celo — čevlje. Baje se takšni čevlji ne razločujejo od usnjatih. Ti čevlji so seve jako lahki, a malo trpežni.

Koristna naprava. Nekega trgovca je obiskal trgovski potnik, ki je naposled postal prav nadležen. Nakrat se oglasi telefon. Trgovec skoči k telefonu in zavpije: »Prosim malo potrpljenja. V par trenutkih pridem!« Na to se pa zopet obrne k trgovskemu potniku, ki je pa kar mirno nadaljeval svoja usiljevanja. Nakrat se zopet oglasi telefon. Trgovec posluša in pravi: »Dobro, ako ni drugače, pridem takoj!« Hitro se za par trenutkov oprusti od gosta in izgine. A trgovca ni bilo nazaj. Potnik se je dolgočasil in v tem je pritisnil na neki gumb na trgovčevi pisalni mizi. V hipu se oglasi telefon. Skoro je potnik dognal, da je gumb zvezan s telefonovim zvoncem in zjasnilo se mu je,

da trgovčev telefon zvoni tudi takrat, kadar se hoče trgovec koga — iznebiti. V tem spoznanju je potnik hitro vzel pot pod nogo.

Štiri deklice povla je pri Britofu pri Marijinem Celju na Kanalskem minuli teden M. V. Dve deklici sta prišla mrtvi na svet, dve pa sta živeli približno 2 uri.

Veliki vojaški manevri bodo prihodnje leto baje na Solnogradskem.

Srečen mož. Mlad mož se je oženil z neko zelo bogato, pa staro in grdo ženo. Kmalo po poroki ga sreča njegov prijatelj, katerega že dalj časa ni videl. Pripoveduje mu, da se je oženil ter ga povabi na obed, kjer mu bode predstavil svojo ženo. Točno ob dogovorjeni uri pride prijatelj. Ko zagleda ženo, se je prestraši, tako je bila grda. Ko je žena odšla, da pripravi obed, vpraša prijatelja: »No kako se ti dopade moja žena?« »Če sem prav videl, je na eno oko slepa?« »Da!« In če se ne motim, tudi jeclja? »Da jeclja!« Meni se zdi, da tudi malo šepa? »Da, tudi šepa malo!« Potem sem še tudi opazil, da... V tem trenutku se vrne žena in prijatelj omolkne. Njen srečen mož pa dé prijatelju: »Le govori glasno naprej, saj je tudi gluha!«

Poneverjenje na Nemškem. V Neustadtu v Turingiji je poneveril ondotni spoštovani posestnik tovarne čez četrt milijona mark. »Vzorna« nemška kultura lepo cvete.

Enako sta se pisala. K nekemu zlatarju na Dunaju je pridrdrala elegantna kočija, iz katere je stopil gospod v srednjih letih ter se podal v prodajalno. Gospod, kateremu se je takoj videlo, da je bil častnik, je nosil desno roko na pentlji in se s trudom opiral na palico. Tujec je naročil srebrno namizno posodo za čaj, vredno več sto kron. Dragotinar je predložil več načrtov, dogovorila sta se o obliki in slednjič tudi o ceni. Ker je bilo naročilo precej veliko, izprosil si je zlatar primeren zadavek, katerega je izplačal tujec z največjim veseljem. V vozu sede pokliče še enkrat zlatarja in pravi: »Na najvažnejše sem pozabil. Vsaki komad naj ima imenoznak moje gospe in na stojalu ali sploh na kakem očitem kraju naj stoji moje polno ime.« Zlatar je bil seveda zadovoljen, tujec je posegel v listnico in mu izročil svojo posetnico. Dragotinar se je nasmešnil. »Midva se enako piševa«, pravi, »tudi jaz se zovem Karol Müller.« »Vedel sem«, odvrne tujec prijazno, »in ravno to je tudi vzrok, da sem vam zaupal naročilo, ki je že dolgo vroča želja moje gospe.« Gospoda sta se ločila najbolje volje. Tu pa tam je prišel tujec, ki se je dal ogovarjati »gospod polkovnik«, da povpraša, kako delo napreduje; čez nekaj tednov sta bili gotovi obe konvi in podstav, čase so bile še v delu. Polkovnik je nosil roko še zmiraj v pentlji. Zlatarju je pripovedoval, da je na neki ježi padel s konja, kar ga je tudi napotilo, da je vzel odpustnico; roko bo mogel neki težko kedaj rabiti. Zlatar mu je izrazil svoje pomilovanje, zlasti ker je bil gospod vsled tega dogodka prisiljen, odpovedati se sijajni karijeri. Kakor se je zdelo, je moral biti umirovljeni polkovnik jako bogat, ker le zelo premožen mož si je mogel dovoliti tako darilo, kakor je bilo ono srebrne namizne posode. Izgotovljeni komadi so polkovniku izvanredno ugajali. Konvi si je ogledal od vseh strani ter izrekel željo, da bi jih vzel takoj s seboj. »Prosim«, pristavi, ko je videl, da zlatar ni bil nič kaj zadovoljen, »konvi in podstav bom takoj plačal, povejte mi le, koliko stanejo.« Dragotinar je imenoval ceno več sto kron. Na tako svoto ni bil naročnik pripravljen. Vzame torej iz listnice svojo posetnico in naprosi trgovca, naj bo tako prijazen in po njegovem narekovanju napiše nekaj vrstic, ker mu je z bolno roko nemoogoče to narediti. Zlatar, takoj pripravljen, vzame pero in piše: »Ljuba žena! Da sklenem neko kupčijo, potrebujem takoj 2000 K; pošlji mi jih po postreščku, ki je pismo prinesel. Karol.« Ko se je to zgodilo, si je izprosil zavitek ter vprašal, ali pozna zlatar

kakega zanesljivega postreščeka, ki bi mu smel denar brez skrbi zaupati. »Da«, odgovori dragotinar, »stari Krakovec, ki stoji tamle na oglu, oskrbuje že več let moja naročila, njegovi poštenosti smete zaupati.« Polkovnik se je poslovil in oddal pismo postreščeku. Zlatar pa je zastoj čakal, kdaj se bo vrnil naročnik in ko se je zvečer iz prodajalnice podal v svoje stanovanje v Währingu, je bilo prvo, kar mu je žena spomnila, da mu je poslala zahtevanih 2000 K. »Kakih 2000 kron?« vpraša trgovec. »Onih, po kateri si pisal.« »Jaz nisem pisal po denar.« »Tako, tu je vendar tvoja posetnica, to tvoja pisava in zavitek s tvojo tvrdko! Denar sem dala staremu Krakovcu, kakor sem že večkrat storila.« Opeharjenemu zlatarju se je — prepozno — zjasnilo; umirovljeni polkovnik, Karol Müller, s katerim sta se enako pisala, je vzel med potjo od postreščeka denar ter brez vsakega sledu izginil.

Vedno le „pristno“. Ne malokdaj izraza kdo pri nakupovanju željo, da bi dobil samo »pristno« blago. Kaj pa je pravzaprav »pristno«? S tem označujemo »prvotno«, »prvo« blago, ki je izdelano tako, kakor ga je hotel izumitelj. V današnjih dneh pa kaj radi »posnemajo« novo, dobro stvar, ki ima kaj uspeha, ter prodajajo posnemek kot »prav tako dobrega«, časih celo kot »boljšega«. To se godi zlasti pri živilih, najsi je uprav tu najbolj važno, da se odjemalec ogiblje »nepristnim« izdelkom. Ko se je pred več nego deset leti Kathreinerjeva Kneippova sladna kava spričo nenavadnih svojih prednosti čudovito hitro udomacila v rodbinah, so se takoj pojavili posnemalci, da bi navadne pražene izdelke, ki so bili le po zunanosti podobni pristnemu blagu, prodajali kot »enako dobre« in tako kupčevali v svoj prid. Seveda ni trajalo slepenje nikoli dolgo, zakaj naše gospodinje, ki so se dale enkrat ali dvakrat »pregovoriti«, da so poizkusile posnemek, so kaj hitro opazile veliko razliko v okusu. Ali če eden neha, začne zopet drugi, zato ravna vsaka gospodinja pametno, če ob nakupu sladke kave vselej pristavi: »Pa le pristno Kathreinerjevo« v znanih Kathreinerjevih zavojih. Zakaj samo ta ima priljubljeni, prijetni okus, ki se močno bliža okusu zrnate kave, in samo ta izboljšuje kavo, ki je že prišla v vsakdanjo navado. Tudi je »pristna Kathreinerjeva kava« priznana najboljši nadomestek za zrnato kavo, kjer je ta zdraynisko prepovedana. Kathreinerjeva kava je bila in je še zdaj pač najboljši, pristni izdelek, še danes nedosežen v svojih vrlihah. Zanj res velja toli izpričano geslo: »Pravo je zdravo«.

Gospodarske drobtinice.

Gnoj in gnojenje.

(Dalje.)

Razvažanje in poraba gnoja.

Kadar se gnoj iz gnojišča vozi, tedaj se reže navpično od zgoraj dol. Le neroden gospodar pusti posamezne plasti gnoja na voz kidati. Tudi je nepotrebno, da se gnoj pri razvažanju raztresa. Kadar pa vozi na zemljišča, ki se bodo gnojila, se razdeli v njem v kupčke, ki se pa naj hitro kmalu raztrošijo. Poljedelci in vinogradniki, na katerih zemljiščih je dolgo časa videti kupe gnoja ležati, pač niso vzorni gospodarji. Gnoj se naj takoj raztroši tudi če se ne bode takoj podoral ali podkopal. Ako vem, koliko voz gnoja bodem na eno zemljišče raztresel, tedaj si lahko preračunim, koliko kupov pri gotovem razdalju n. pr. 5 m bodem napravil in koliko kupov od enega voza.

Če se napravijo kupi približno	Če se napravi od enega voza ^a po 6 kupov 10 kupov 12 kupov pride na ha vozov		
	13	8	6.5
12.5 korakov narazen	20—21	12	10—
8—	32	19	16—
5—	80	48	40—

Gnoj se mora seve enakomerno raztrositi. Pregloboko podkopavati ali preoravati gnoj pa nikakor ne kaže. Vinogradniki zlasti delajo to napako pri grobanju in rigolanju ter sajenju.

V lahkih zemljah se gnoj hitreje razkaja. Tem zemljam se gnoji večkrat z manjšimi množinami gnoja. V težkih zemljah, v katere zrak težje prihaja, pa gnoj dalje časa zaleže. Te se gnojuje bolj po redko, pa tedaj z večjimi množinami gnoja. Glede množine gnoja moramo tudi upoštevati rastline, katerim gnojimo in dobo, za katero gnojimo. Če gnojimo za več let, moramo tako gnojiti, da bodo rastline ista leta z gnojem shajale, torej njih potrebi primerno.

Pri gnojenju z živinskim gnojem ozirati se je na različne okoliščine v prvi vrsti na zemljo. V peščenih zemljah, v katero prihaja

mного zraka, gnoj hitreje sprhni. V tako zemljo bodemo torej spravljali gnoj raje v manjih presledkih, torej bodemo isto večkrat po malem gnojili.

Razkrajanje gnoja v težki zemlji vrši pa se bolj po malem. Težke zemlje torej lahko naenkrat za dalje časa pognojimo. Seveda je tu treba naenkrat več gnoja. Vsakokrat pa moramo pri gnojenju toliko redilnih snovi računati, da bodo rastline z istimi do prihodnjega gnojenja tudi dobro shajale. Množina gnoja ravna se torej v prvi vrsti po porabi

redilnih snovi od rastlin. Ake n. pr. v peščenih zemljah gnoj — za 2 leti bode spravil bode toliko rastlinskih redilnih snovi v zemljo, kolikor jih rabi dveletni pridelek, če gnojim za 4 leta, bode pač treba več redilnih snovi računati, kolikor jih pridelki prihodnjih dveh let rabijo.

(Dalje sledi.)

Loterijske številke

Trst 18. oktobra: 1, 74, 52, 43, 81.

Linc 18. oktobra: 14, 70, 32, 21, 28.

Društvena naznanila.

Dne 26. oktobra: »Kmetijske zadruga v Vitanju« občni zbor ob 8. uri dopol. V slučaju nezadostnega števila članov ob 9. uri dop.

Dne 9. novem.: »Ženske podruž. sv. Cirila in Metoda pri Sv. Juriju ob juž. žel.« zborovajne ob 3. uri popol. v gostilni g. Rudolfa Dobovišek.

JOS. MURSA

na Krapji pri Ljutomeru. 404 6-4

Cementne cevi v štirinajstih veličinah, zd 5 cm do 100 cm v notranji svetlovalni širini. Cementna korita za svinje, jasli za govedo in konje, mejnike, nagrobne i. dr. — Vse potrebno za nove stavbe, kot: plošče za podzidje, stopnice, podboje, tlak za podstanja in veže, strešne krovne plošče z dvema zareza. Na celem Jugoslovanskem = jedina izdelovalnica za mozaične plošče. =

Ceniki zastoj in franko.

Vsaka beseda stane 2 v.
Najmanjša objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda stane 2 v.
Večkr. objava po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravnitvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Ovinjene sode razne velikosti se zelo ceno prodajo v Mariboru, Tegetthoffova cesta št. 26. 471 3-1

Lepo posestvo, pičlo pol ure od železnične postaje, se proda po zelo nizki ceni za 1400 gld. Njiv je za 20 mernikov setve, 5 oralov hoste in košnje ter dva vinograda. Pri domu so velike brajde in veliko sadnega drevja. Predajalca pove I. Deželak, gostilničar, Orehovo, pošta Sevnica. 462 3-1

Proste službe.

Postranski zaslužek, trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante. 235

Sodarskega učenca, ki ima veselje do tega rokodelstva, se takoj sprejme pri Jakobu Kukovič v St. Juriju ob juž. žel., kjer se uči vsakovrstno posodo delati. 461 3-1

Priden kočijaž išče službe, zveden vsakega kmetijskega dela, posebno se priporoča č. gg. župnikom ali dekanom. — Kje? pove upravnitvo. 479 2-1

Močen učenec se sprejme v trgovini mešanega blaga K. Rayer v Arclinu pri Celju. Uči se 3 leta in dobi celo hrano. 453 3-1

V najem se da.

Trgovina s krčmo se da takoj v najem. Ponudbe na Anton Soršak, poste restante Maribor. 469 2-1

Razno.

Naznanilo. Podpisani si usojam naznaniti vsem posestnikom vinogradov, da letos ne bom imel nič cepljenih trt na prodaj, ker sem jih zaradi vojaške službe oddal g. Vincenc Radovanicu pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Ako tedaj kdo želi od mojih trt kaj kupiti, naj se pri zgoraj imenovanem gospodu oglasi pismeno ali ustmeno letošnjo jesen in prihodnjo spomlad. — Anton Slodnjak, trtnar pri Sv. Lovrencu v Slov. gor., pošta: Juršinci pri Ptuj. 452 3-1

Pozor! kmetovalci!

Kdor ima lepe kostanje in orehe, naj naznani ceno in količino Ignaciju Kosi v Malinedelji pri Ljutomeru.

V Vitanju je razpisana služba orgljarja in cerkovnika.

Prosilci naj se osebno oglase pri kn.-šk. župnem uradu v Vitanju. 474 3-1

Hiša

s petimi sobami, vrtom, njivo, svinskim hlevom, okoli sadno drevje, se proda za 2800 gld. v Studencih pri Mariboru št. 18.

Za novo krčmo išče kletarsko društvo v Ormožu

krčmarja.

Ponudniki naj se obrnejo na društveno vodstvo v Ormožu.

4672-1 Anton Janežič.

Trgovina z železnino „MERKUR“**PETER MAJDIČ**

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in stroje; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega družega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete

Tomazeva žindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.